

Türk Futbolunda Altyapı Sorunu

Günümüzde hemen hemen her alanda olduğu gibi futbolda ticarileşmeye başladı. Kar amacı güden futbol kulüpleri yetiştirdikleri genç oyuncuları yüksek ücretlere satma çabasına girdi. Altyapı sistemi yıllardan beri tartışılan Türk kulüpleri ise bu yarışın gerisinde kaldı.

>>sayfa 15

Oğuz Kağan Güçtekin

Hipodromun Bekçileri

Artık savaşlarda boy göstermeyen atlar farklı mecralarda insanoğlunun kader ortaklığını yapmaya başladı. Atlarla insanı buluşturan bu kader ortaklığının en önemlisi ise hiç kuşkusuz binicilik. >>sayfa 10

GENÇ AÇI

KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA GAZETESİ Ocak 2018/ Sayı: 67

Cemiyetten Gazetemize 2 Ödül

Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti (KOGACE) tarafından, bu yıl dördüncüsü düzenlenen Gazetecilik Yarışması'ndan Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Uygulama Gazetesi Genç Açı iki ödülle döndü. 5 ayrı dalda düzenlenen yarışmada Genç Açı muhabirlerinden Senem Ataş ve Arif Bulut ödül aldı. >>sayfa 2

El Arabasından Mis Kokulu Dükkana

Merhum Hikmet Kırılı'nın bundan yaklaşık 70 sene önce İzmit'te kurduğu Hikmet Kolonyaları aynı adresinde hizmet vermeye devam ediyor. Hikmet Kırılı'nın torunu Merve Sertçetin ile konuştuk.

>> sayfa 3

+1 Fark ile Kafe

+1 Fark ile Gölcük Down Sendromlular Derneği Kurucusu Belgin Abanoz'un işletmecisi olduğu down kafe üzerine sohbet ettik.

>>sayfa 6

Füsun ve Kemal'in Aşkı Müzede

Kitabın içinde bir bilet bulunuyor.

Masumiyet Müzesi, Orhan Pamuk'un 2008 yılında çıkardığı romandan sonra, 2012 yılında aynı adla kurduğu bir müze. Orhan Pamuk'un üzerinde 15 yıl çalıştığı bilinen kitap, 1974 ile 2000'lerin başında Füsun ve Kemal arasındaki buruk aşk hikayesini anlatırken, aynı zamanda dönemin burjuva ve taşra hayatını ele alıyor.

>>sayfa 5

Bin 700 Yıllık Liman Keşfi

İzmit Arkeoloji ve Etnografya Müzesi Müdürü aynı zamanda sanat-tarihçi Rıdvan Gölcük, polemige olan ilgisi sayesinde '1975' tarihinden yola çıkarak bir antik kent ve bir antik liman keşfetti. >>sayfa 12-13

KOÜHA'yı Gururlandıran Ödül

Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti (KOGACE) tarafından, bu yıl dördüncüsü düzenlenen Gazetecilik Yarışması'ndan Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Uygulama Gazetesi Genç Açı iki ödülle döndü. 5 ayrı dalda düzenlenen yarışmada Genç Açı muhabirlerinden Senem Ataş ve Arif Bulut ödül aldı.

Haber dalında birincilik alan Senem Ataş, ödülünü Kocaeli Valisi Hüseyin Aksoy'dan aldı.

16 Ocak Basın Onur Günü etkinlikleri kapsamında Sabancı Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen ödül töreninde 8 Mart Kadınlar Günü dolayısıyla yaptığı, geçimini kağıt toplayarak sağlayan bir kadının hikayesinin anlatıldığı, "Kadın İnsandır, Bizler İnsanoğlu" başlıklı haberi ile Senem Ataş haber dalında birincilik ödülünü aldı.

Sabancı Kültür Merkez'inde gerçekleştirilen törende ödüller sahiplerini buldu.

Ayrıca yarışmada KOÜ İletişim Fakültesi Öğrencisi Arif Bulut ise insanları son yolculuğuna uğurlayan ve her gün ölümlü yüzleşen gassalların hayatlarına ışık tuttuğu "Gassalların Gizli Dünyaları" başlıklı haberi ile mansiyon ödülüne layık görüldü. Ataş ve Bulut'un ödülleri Kocaeli Valisi Hüseyin Aksoy tarafından verildi.

Fakültemize ziyarette bulunan akademisyenler, Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Haber Ajansını da gezdi.

İletişim Bilimcilerden Fakültemize Ziyaret

16 Ocak Basın Onur Günü etkinlikleri kapsamında Kocaeli'ye gelen aralarında iletişim bilimlerinin önemli isimlerinden Prof. Dr. Korkmaz Alemdar'ın da yer aldığı akademisyenler fakültemizi ziyaret etti.

Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) İletişim Fakültesi'ni ziyaret eden iletişim bilimciler, KOÜ İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölüm Başkanı Prof. Dr. Emel Şerife Akca tarafından karşılandı. Akademisyenler, fakültenin uygulama birimlerini de ziyaret etme imkanı buldu.

İletişim dünyasının önde gelen akademisyenleri Prof. Dr. Korkmaz Alemdar, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi

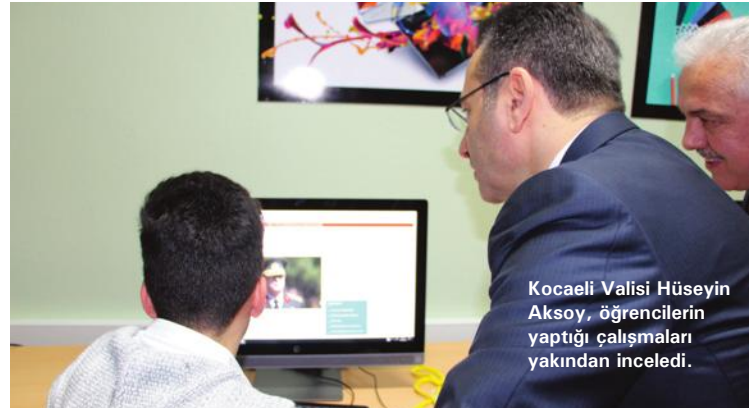
Prof. Dr. Bünyamin Ayhan, Anadolu Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölüm Başkanı Prof. Dr. Kemal Yakut, 19 Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Beste Nigar Erdem, Sakarya Üniversitesi Öğretim Üyeleri Yrd. Doç. Dr. Mehmet Güzel ve Yrd. Doç. Dr. Meltem Gön- den fakültemize konuk oldu. Akademisyenler uygulama birimi KOÜHA'yı ziyaret ederek yapılan çalışmalar hakkında bilgi aldı.

Yıldız Entegre Lisesi Haber Atölyelerine Kavuştu

Kocaeli Yıldız Entegre Ticaret Meslek Lisesi, Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti önderliğinde uygulamaya konulan Gazetecilik Haber Atölyesi ve Masaüstü Yayıncılık Atölyesi'nin açılışı gerçekleşti.

Kocaeli'nin Kartepe ilçesinde bulunan Yıldız Entegre Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde haber atölyesi kuruldu. Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti önderliğinde ve Kocaeli Valiliği işbirliğinde kurulan atölyenin açılışı 16 Ocak Basın Onur Günü'nde Kocaeli Valisi Hüseyin Aksoy, Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Zekeriya Özak, Kartepe Belediye Başkanı Hüseyin Üzülmöz, Kocaeli

İl Millî Eğitim Müdürü Fehmi Rasim Çelik ve işadamı Fehmi Yıldız'ın katıldığı törenle gerçekleşti. Açılıшта konuşan Vali Hüseyin Aksoy, Kocaeli için önemli bir günde önemli bir çalışmayı gerçekleştirdiklerini ifade ederek "Öğrencilerimizin yetiştirilmesi için fiziki imkanlara ihtiyaç var, okulda ihtiyaç olan bu atölyeyi el ele vererek sonuçlandırıyoruz." şeklinde konuştu.

Kocaeli Valisi Hüseyin Aksoy, öğrencilerin yaptığı çalışmalarını yakından inceledi.

Haberler: Dilara Karaaslan Fotoğraflar: Toprak Fırat Akçay

Şişede Saklanan Tarih

Özge İlkbahar

Merhum Hikmet Kırılı'nın bundan yaklaşık 70 sene önce İzmit'te kurduğu Hikmet Kolonyaları aynı adresinde hizmet vermeye devam ediyor. İzmitliler tarafından "Kolonyacı Hikmet" olarak bilinen işletmenin tarihini, Hikmet Kırılı'nın torunu Merve Sertçetin ile konuştuk.

KÜÇÜK BİR EL ARABASINDAN MİS KOKULU DÜKKANA

Günümüzden yaklaşık 70 yıl önce, 1947 yılında kokuların dünyasına aşık olan Hikmet Kırılı, Mısır Çarşısı'ndan aldığı esansları satarak geçimini sağlamaya başlıyor. 1952 yılında ise şu an hala kızları ve torunları tarafından işletilmekte olan Fethiye Caddesi ve İstiklal Caddesi'nin kesiştiği noktada hizmet veren dükkanını açıyor. Dükkanın kuruluşunu ve bugüne kadar olan sürecini Hikmet Kırılı'nın üçüncü kuşak torunu Merve Sertçetin'den dinledik. Sertçetin, "Dedemin anne ve babası Debre göçmeni, uzun zaman önce bu topraklara göçmüşler ve yaşamlarına burada devam etmişler. Dedem Hikmet Kırılı, askerden döndükten sonra kendine ait bir iş kurmak istiyor. İlk başlarda küçük bir el arabasında çorap, minik eşyalar ve esanslar satmaya başlıyor. Esansların dünyası dedeme daha cazip geliyor ve 1952 yılında bu dükkanı kirahyor. Kendisi İzmitliler tarafından 'Kolonyacı Hikmet' olarak biliniyor. O zamanlar şimdiki kadar fazla çeşit yok. Limon kolonyası, tütün, gül suyu bunlar en çok bilinip tercih edilenler. 3 litrelik pompalı cam şişelerden doldurulan kolonya müşterinin talebine yeterli gelmiyor. Dedem buna çözümü dükkanın altına boru döşeyerek buluyor. Şu an yürüdüğümüz zeminin altından geçen borulardan kolonya akıyor. Bu kolonyanın kaynağı neresi diye merak edecek olursanız eğer üst kattaki depo. Boruların bir ucu üst kattaki depoya varıyor ve oradaki büyük haznelerden borular aracılığıyla alt kata inen kolonya önümüzdeki çeşmelerden şişelerine doldurulmayı bekliyor. Dedem bu sistemi kurduğunda yıl 1960."

Hikmet Kırılı'nın üçüncü kuşak torunu Merve Sertçetin.

ÜÇ KUŞAK KOLONYACI

Sertçetin, "Böyle güzel düşünülüş bir sistem bir tarih yatarken bu dükkânın altında sizce bizim için para ne kadar önemli olabilir? Ben Marmara Üniversitesi İktisat mezunuyum. Bir bankada çalışabiliyordum ya da bir şirkette çok iyi pozisyona gelip dudak uçuklatan rakamların sahibi olabilirdim ama ailevi değerlere sahip çıkmak benim için en önemlisiydi. Dedemin vefatından sonra bayrağı devralanlar asıl annem ve teyzem. Onlar da tıpkı benim gibi çocukluktan bu işin içine doğmuşlar. Aslında bir kimyager değilim ama daha 8 yaşındayken 90 derecede parfüm, 80 derecede limon kolonyası, 70 derecede kokulu kolonya yaptığımı biliyordum. Sanırım bunları 8 yaşında öğrenmiş birini duygularını kaybetmiş büyük plazaların içinde tutmak çok da mümkün değildi." diye devam ediyor anlatmaya.

ESANS VE RENGİN ORTAKLIĞI

Dükkanında 400 çeşidin üzerinde parfüm yine 80'den fazla esans bulunduğunu söyleyen Sertçetin, kolonya yapımının inceliklerini anlatıyor. "Kolonyanın rengi ve kokusu hakkında yıllardır bilinen bir yanlış var. Renk ne kadar koyu olursa kolonya o kadar kalıcı bir kokuya sahip olur. Aslında koku ve rengin arasında bir bağlantı bulunmuyor. Kolonyaya renk vermek için kul-

landıığımız şey gıda boyası. Kolonyanın hoş kokular bırakmasını sağlayan şey ise esanslar. Buraya geldiğinizde bir esans beğenirsiniz, bir de renk ve biz de sizin hem koku zevkinize hem gözünüze hem de duygularınıza hitap edecek ürünü ortaya çıkarırız."

1952'DEN BERİ

İçinde nice duygular ve anlamlar barındıran bu ürünü aileden başka birinin ellerine emanet etmeyi hiç düşünmediklerini ifade eden Sertçetin, "Bu yüzden başka bir subemiz, zincirleşme arzumuz olmadı. 1952'den beri kendimize bir şeyler katmaya ve zaman geçtikçe gelişmeye çalıştık. Zaman akıp geçer ama kokular geçmiş ve geleceği birbirine bağlar. Önceleri kolonya üretirken şu an oda parfümü, araba kokuları, parfüm, evlerde kullandığımız çubuklu kokulardan üretip müşterilerimize sunabiliyoruz. Bunlar kişinin gözü önünde olunca fiyat biraz yüksek olacaktı gibi geliyor ancak öyle değil."

Küçük şişe kolonya 5 TL, yine küçük şişe parfüm 10 TL civarında oluyor. Boyutlar ve şişeler değiştikçe fiyatta değişiyor. Ayrıca şişenizi getirdiğiniz takdirde ücretten de düşüyoruz. Yani biz aslında değişen yüzlerimiz ve çeşitlenen esanslarımızla Hikmet Kolonyaları adından hiçbir şey kaybetmeden hizmetimizi sürdürmeye 70 yıldır devam ediyoruz." dedi. Dükkanlarının geçmişini ve bugünü bize en güzel şekilde özetleyen Merve Sertçetin'le sohbet ederken burnumda birçok kokunun bıraktığı izi hissediyordum. Kokuların alfabetisini tam anlamıyla çözemesem de bende bıraktığı

duygular bambaşka oluyor. Onlar bu olaya karşı hissizleşmiş. Dükkan-daki genel kokuyu benim kadar almadıklarını söylüyorlar. Biz sohbetimize devam ederken Merve Hanımın teyzesi başka bir şehre gidecek siparişleri hazırlıyor. Yani bilen biliyor Hikmet Bey ve kızlarını. Ünü şehrin ötesine de taşımış durumda.

HAYRANLIK VERİCİ SU: KOLONYA

Kolonyanın dünya ülkelerindeki geçmişine ve doğuşuna bakacak olursak, Kolonya, etil alkol, su ve limon, çiçek veya tütün esansı gibi hoş koku veren maddelerin karışımından oluşan bir tür parfüm türüdür. Aslında bu kadar resmi bir anlama sahip olmayan bu ürünün atası Macar Suyu olarak bilinen ve ilk defa bir keşiş tarafından Macaristan Kraliçesi Elizabeth için üretilmiş olan kokudur. 17'inci yüzyılda bir gezgin olarak Floransa'da bulunan İtalyan parfümcü Giovanni Paolo Feminis'in ilgisini çekmiş ve baş rahibeden formülünü öğrenmiştir.

Köln'de yaşayan Feminis Floransa'dan döndüğünde bu kokuyu kendi zevklerine göre geliştirip çeşitlendirmiş ve böylelikle dünyanın birçok farklı toplumunda kullanılan kolonya ortaya çıkmıştır. Önceleri Eau Admirable (Hayranlık verici su olarak adlandırılmış), daha sonra ise 'Eau de Cologne' (Köln suyu) olarak evlerdeki yerini almıştır. Ürettiği ilk yıllarda tıbbi alanlarda kullanılan kolonya daha sonraları hafif ve fe-rahlatıcı çeşitleriyle sadeliğin, saflığın simgesi haline gelmiş ve burjuvazinin gözdesi olmuştur. Kolonyanın toplumların kültürlerindeki yeri yadsınamaz bir gerçektir.

Atası Macar Suyu olarak bilinen kolonya ilk olarak Macaristan Kraliçesi Elizabeth için üretilmiş bir kokudur.

Türk Dünyası Gazetecileri Bu Zirvede Buluştu

(Soldan sağa) Prof. Dr. Bünyamin Ayhan, Prof. Dr. Emel Şerife Akca, Prof. Dr. Korkmaz Alemdar ve Prof. Dr. Kemal Yakut.

Dilara Karaaslan

Kocaeli Luxor Garden Hotel'de Basın Onur Günü kapsamında düzenlenen etkinlikler Türk Dünyası Gazetecileri Zirvesi ile başladı. Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Çetin Gürol'un konuşması ile başlayan zirveye Türkiye Gazeteciler Federasyonu Genel Başkanı Yılmaz Karaca, Türk Dünyası Gazeteciler Federasyonu Başkanı Menderes Demir, Prof. Dr. Korkmaz Alemdar, Prof. Dr. Emel Akca, Prof. Dr. Bünyamin Ayhan'ın yanı sıra cemiyet başkanları, akademisyenler, gazeteciler ve çok sayıda davetli katıldı.

Milli Mücadele Döneminde Anadolu Basını'nın konuşulduğu zirvede ilk oturum Prof. Dr. Emel Akca'nın moderatörlüğünde başladı. Akca, 16 Ocak tarihinin hem Türk Basın Tarihi hem de Kocaeli basını açısından çok önemli olduğunu söyleyerek, Mustafa Kemal'in ilk ve son kez Kocaeli'de gerçekleştirdiği basın toplantısının milli mücadele döneminde ulusal birliği sağlamak adına basının neler yapacağını gösteren bir toplantı olduğunu ifade etti.

"EN KÖTÜ YASA YASASIZLIKTAN İYİDİR"

Panelde konuşmacı olarak yer alan Prof. Dr. Korkmaz Alemdar, Milli Mücadele Döneminde basına yönelik olarak uygulanan yasal düzenlemeler hakkında bilgi verdi. Mustafa Kemal'in halkla ilişkilerin kurucusu ve uygulayıcısı olduğunu ifade eden Alemdar "Mustafa Kemal iletişim alanında mümtaz bir insandır." şeklinde konuştu. Konuşmasında 1931

Basın Yasası üzerinde durarak, bir gazeteci için en kötü ortamın kural-sızlık olduğunu vurgulayan Prof. Dr. Alemdar "En kötü yasa bile yasasızlıktan iyidir." dedi. Basın birliği açısından 1930'lu yıllarda yapılan çalışmalara değinen Alemdar, 1938 yılında çıkarılan Basın Birliği yasasının öneminden bahsetti. "Gazetecilik bu tarihte bir meslek haline gelmiştir." diyen Alemdar, bu örgütlenmenin 1946 yılında yok olduğunu söyledi.

MİLLİ MÜCADELEDE BASIN

Alemdar'ın ardından Anadolu Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Kemal Yakut söz aldı. Öğrencilere yıllarca Basın Tarihi dersleri verdiğini ifade eden Yakut, katılımcıları Eskişehir'de gazetecilik tarihi ve gazeteciliğin siyasi iktidarla olan ilişkisi hakkında bilgilendirdi. Yakut konuşmasında, yerel basının siyasi ya da sosyal olaylarla ilgili söz söylemesi gerektiği üzerinde durdu.

Bir diğer konuşmacı Prof. Dr. Bünyamin Ayhan ise milli mücadele döneminde Mustafa Kemal'in hemen hemen her ilde bir gazete çıkardığına değindi. Mustafa Kemal'in gazetecilikle ilgisi olduğundan bahseden Ayhan, gazetelerin milli mücadele sürecine sunduğu katkılardan bahsetti.

Zirvenin ikinci oturumunda Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Besim Yıldırım, 19 Mayıs Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Beste Nigar Erdem ve Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik

Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti (KOGACE), Türkiye Gazeteciler Federasyonu ve Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü işbirliğinde "Türk Dünyası Gazetecileri Zirvesi" gerçekleştirildi. Mustafa Kemal Atatürk'ün 16 Ocak 1923 yılında ilk kez Kocaeli'de düzenlediği basın toplantısının 95'inci yıldönümü etkinlikleri kapsamında gerçekleştirilen zirvede, 8 ülkeden çok sayıda akademisyen yer aldı.

Bölümü Öğretim Üyesi Meltem Günden de konuşmacı olarak yer aldı. Zirvede ayrıca Basın İş Kanunu Bilgilendirme Toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıda Avukat Sibel Gökçe, katılımcıları 5953 sayılı Basın İş Kanunu hakkında bilgilendirdi. Çok sayıda dinleyicinin katıldığı zirve, Kocaeli Üniversitesi

İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Sedat Özel'in moderatörlüğünde etkinlik devam etti. Balkanlardan Katılım Gerçekleştiren Öğretim Üyelerinin Paneli ve KOÜ Tarih Bölümü Başkanı İbrahim Şirin moderatörlüğünde Türkiye Cumhuriyetler Katılımcıları Paneli'nin de gerçekleşmesinin ardından son buldu.

KOÜ İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Sedat Özel moderatörlüğünde 'Balkanlardan Katılım Gerçekleştiren Öğretim Üyelerinin Paneli' gerçekleşti

Fotoğraflar: Toprak Fırat Akçay

Kocaeli'de gerçekleştirilen zirvede çok sayıda dinleyici yer aldı.

Hayallerin Ötesinde Bir Müze: Masumiyet Müzesi

Masumiyet Müzesi, Orhan Pamuk'un 2008 yılında çıkardığı romandan sonra, 2012 yılında aynı adla kurduğu bir müze. Orhan Pamuk'un üzerinde 15 yıl çalıştığı bilinen kitap, 1974 ile 2000'lerin başında Füsun ve Kemal arasındaki buruk aşk hikayesini anlatırken, aynı zamanda dönemin burjuva ve taşra hayatını ele alıyor. Müzede ise kitapta yer alan kahramanların kullandığı kıyafetler, eşyalar, biriktirdikleri, hayal ettikleri şeyler büyük bir titizlikle düzenlenmiş şekilde kutu ve vitrinlerde sergileniyor. Masumiyet Müzesi klasik müze anlayışının tamamen yıkıldığı bir mekan olarak karşımıza çıkıyor.

Saliha Köksal

Benim bu müzeyi gezmemin temel nedeni elbette ki romanı çok sevmiş olmam ama müzeyi ziyaret edince anladım ki kitabı hiç okumayan bir insan da müzeyi gezmekten büyük bir haz alabilir. Kitabın içinde bulunan tasvirler müzeye o kadar güzel yansıtılmış ki insan hayran kalmaktan kendini alamıyor. Müzeye girişler öğrenci için 15, yetişkinler için ise 20 Türk Lirası. Ancak müzeye yanında kitabı ile birlikte gelenler kitabın 537'nci sayfasında yer alan giriş bileti ile ücretsiz şekilde girebiliyor. Benim tavsiyem müzeyi sesli rehber eşliğinde gezmek. Kişi başı 5 Türk Lirası karşılığında alınan bu hizmeti, Orhan Pamuk'un kendi sesinden Türkçe ve İngilizce olarak dinleyebilirsiniz.

'KEMAL'IN AŞKLA BİRİKTİRDİĞİ 4 BİN 213 İZMARIT'

Beş katlı müzenin giriş katında vitrin içinde istiflenmiş ve büyük bir titizlikle düzenlenmiş 4 bin 213 izmarit sizleri karşılıyor. Kemal'in

Kitabın başkarakteri Füsun'un elbisesi müzede sergilenen kıyafetler arasında yerini alıyor.

büyük bir aşkla biriktirdiği, Orhan Pamuk'un ise altlarına notlar düştüğü izmaritler. Müzenin bu bölümü, çok etkileyici ve insanları derinlere götürüyor. Burada sıradan bir takımdan ziyade, sevdiği kadının her halini gözlemlemiş bir adamın onun dudağından çıkan cümleleri izmaritlerin altına not alması açıkçası beni çok etkiledi.

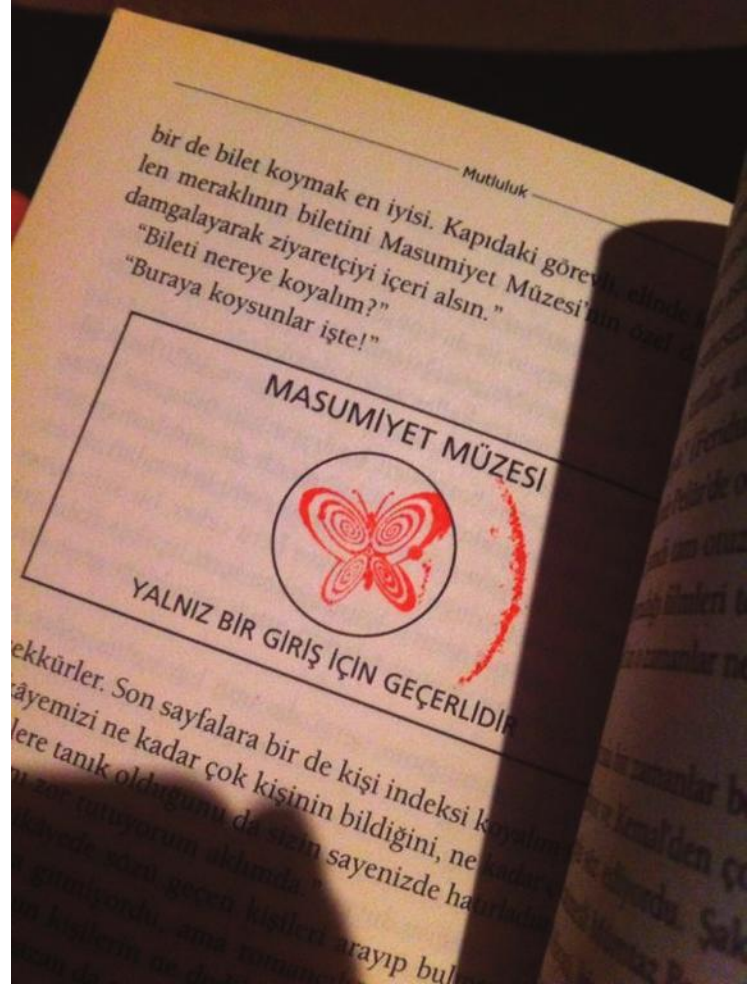
Henüz giriş kattayken bile büyülen bir atmosfer içinde olduğunuzu anlıyorsunuz.

Birinci kata çıkarken ise "Hayatımın en mutlu anıymış, bilmiyordum." cümlesi yani kitabın ilk cümlesi bizi karşılıyor. Müze, tıpkı kitaptaki gibi bölümlere ayrılmış. Kitapla paralel şekilde ilerliyor ve müzeyi gezerken her duyguyu iliklerinize kadar hissediyorsunuz. Bölümlerin ayrıldığı vitrinler, o bölümlerdeki kahramanlardan izler taşıyor. Müze aynı zamanda eski İstanbul'da yaşıyormuş hissiyatı da veriyor ziyaretçiye. Farklı amaçlar için kullanılmış hatıralar yan yana gelince, insana verdiği garip his tarif edilemiyor açıkçası. Yaşamın tanıdığı olan eşyaların aslında siz gitseniz bile hep kalacağını hatırlatıyor bizlere.

İkinci katta ise ziyaretçileri bir vitrin içerisinde Füsun'un elbisesi karşılıyor. Ayrıca, dönemi yansıtan kıyafetler, eşyalar ve Ara Güler'in gözünden birçok İstanbul fotoğrafı yer alıyor. Müzeyi gezerken merdivenlerin arasındaki cam fanuslarda çok sayıda tuzluk, ayakkabı, broş gibi bir çok obje insanı hayret ettiriyor.

ÜSTÜ ÇİZİLMİŞ SATIRLAR

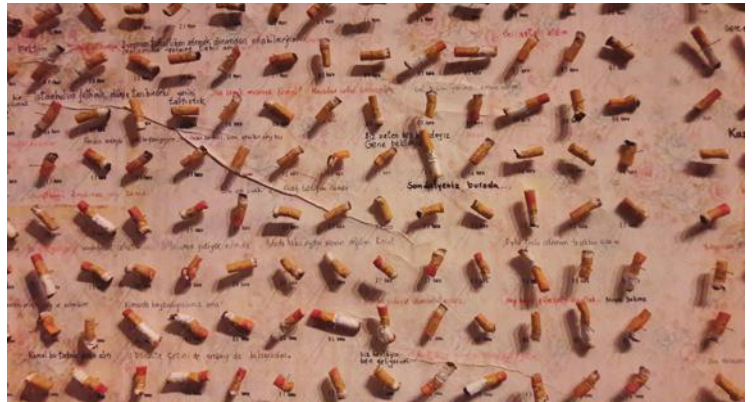
En üst kat olan çatı katında ise romanın baş kahramanı olan Kemal'in odası romanda geçtiği gibi gerçek

Orhan Pamuk'un Masumiyet Müzesi adlı kitabının 537'inci sayfasında müzeye giriş için bir bilet bulunuyor.

bir şekilde oluşturulmuş. Onun yanında cam vitrinde Orhan Pamuk'un onlarca dile çevrilmiş Masumiyet Müzesi Romanı'nın örnekleri yer alıyor. Romanın ilk eskizleri ve romanda yer almayan üstleri çizilmiş satırlar göze çarpıyor. Müze, Salı, Çarşamba, Cuma, Cumartesi ve Pazar günleri saat 10.00 -ile 18.00 arası Perşembe günleri ise saat 10.00- 21.00 saatleri

arasında ziyaretçilerini ağırlıyor. Ayrıca müzeyi gezdikten sonra eğer müzeden size bir hatıra kalsın istiyorsanız zemin kattaki kitap müzesine de mutlaka uğramalısınız. Bu bölümde Pamuk'un birçok kitabı ve müze için hatıra sayılacak ürünleri satın alabiliyorsunuz. Son olarak müzenin kataloğu sayılan 'Şeylerin Masumiyeti' adlı kitabını da almayı unutmayın.

Kitabın başkahramanlarından olan Kemal'in büyük bir aşkla biriktirdiği 4 bin 213 sigara izmariti.

Kocaeli'de sadece Gölcük'te bulunan Down Cafe

Özel Çocuklardan Özel Kafe

Gölcük'te adımı ilk defa duyduğumuz down kafeye arkadaşlarım Sümeyye ve Eda ile gidiyoruz. Kafeye girer girmez çalışanlar yüzlerinde kocaman gülümsemeleriyle bize bir masa ayarlıyorlar hemen. Küçük ama çok güzel tasarlanmış bir mekan. 7'den 70'e herkesin gelebileceği bu kafede özel çocuklardan oluşan bir de çalışan kadrosu var. Kafenin hizmetini onlar sağlıyor. Masaya oturmuş etrafa bakarken bir çocuk geliyor yanımıza ve adının Burak olduğunu söylüyor. Sohbet etmeye başlıyoruz Burak'la ve sonrasında fotoğraf çektiriyoruz. Türk Sanat Müziği ezgileriyle kafedekiler dans etmeye başlıyor. Derken içerisini çok sıcak bir ortam sarıyor. Bu güzel ortamı bırakıp dışarı çıkıyoruz Belgi Abanoz ile sohbetimiz için.

Beyza Dikmen

+1 Fark ile Gölcük Down Sendromlular Derneği Kurucusu ve Down Kafe'nin işletmecisi olan Belgin Abanoz, öncelikle kendisini anlatarak başlıyor sohbete. Deprem öncesinde kendi anaokulunu çalıştıran Abanoz, depremden sonra özel sektörde geçerek 15 sene çalıştığını belirtiyor. 9 yıldır Down Cafe'yi açmak istediğine değinen Abanoz "Belli bir zaman sonra artık özel sektörde çalışmak istemediğimi düşündüm. Bu fikirle yola çıkarak artık bütün planları dernek üzerine kurmaya karar verdim. Böyle bir planım vardı zaten. Buna dair çeşitli görüşmeler yaptım, nasıl yapabileceğimi araştırdım ve +1 fark ile Gölcük Down Sendromlular Derneğini 27 Mart 2017 tarihinde kurdum. Derneği kurduktan hemen sonra ise Down Kafe için çalışmalara başladım." dedi.

TÜRKİYE'DEKİ İLK VE TEK KAFE

Sohbetimize kafe hakkında soru sorarak devam ediyoruz. Anlatmaya başlıyor Belgin Abanoz. Down Kafe'nin açılmasında 8 kişilik bir ekiple yola çıktıklarını söylüyor ve dernek için hiçbir yerden destek almadıklarını belirtiyor. Kafenin yapım aşamasında çeşitli sponsorların yardım ettiğini söyleyen Abanoz, "Kimi doğalgaz tesisatını, kimi yer döşemesini, kimi de ahşap malzemelerini yaptı. Yani çevredeki dostlarımızın yardımlarıyla kurulmuş bir mekan burası." dedi. Çalışanların, down sendromlu bireylerden oluştuğu kafede, dünya mutfağından lezzetler de yer alıyor. Dönüşümlü olarak öğrencilerin

kendi aralarında çalıştıkları bu kafe, Türkiye'de bu alanda ilk ve tek kafe olmasıyla dikkat çekiyor.

"+1 FARKLA TIYATRO"

Derneğin çalışmalarına hızla devam ettiğini ve 21.yy Kadınlar Tiyatrosuyla birleşerek, ortak bir tiyatro kulübü kurduklarını öğreniyorum. Abanoz, "Çocuklarımız profesyonel oyuncularından ders alıyorlar fakat bu oyuncular ev hanımlarından oluşuyor. Çünkü ben, ev hanımlarına çocuklarımızı emanet edebiliyorum." şeklinde konuşuyor.

Abanoz "Başta biz bu işi yapabilir miyiz? diye bir soru sorduk kendimize fakat çocuklarımızın bu işi istediklerini gördük ve sonrasında biz bu işi başarırız dedik. Ev hanımları da bize ayak uydurunca 17 kişilik bir ekiple yola çıktık. Tiyatro kulübünde her hafta provalara katılarak, yakın zamanda gerçekleşecek tiyatro oyunumuza hazırlanıyoruz." diyerek devam etti konuşmasına.

"HEPİMİZ BİR AİLEYİZ"

Dernek ve kafe hakkında bilgilendiğimiz bu sohbetin sanırım en zor yeri geliyor, öğrencilerle tanışma hikayeleri. Hikayeleri bizimle paylaşırken Belgin Abanoz'un gözleri doluyor, sesi titriyor sanki o zamanları tekrar yaşıyormuş gibi ve anlatmaya başlıyor: "Deprem öncesi anaokulumu işletirken tanıştım ben hepisiyle. Sadece yeni doğanlar hariç. Benim kreşimde hep bu tür öğrenciler vardı" diyor ve devam ediyor sözlerine "Özel çocuklarının ailelerinin kabul etmeme durumu vardı, okullara kabul etmeme durumu vardı. Fakat ben onları hiçbir zaman bizim dışımızda tutmadım. Her zaman kreşime dahil ettim. Benim dostluğum onlarla o zaman başladı. Özel sektörde çalıştıktan sonra onlarla ayrılmama kararı alınca, böyle bir projenin içine girmek istedim." diyerek özetliyor. Biz sohbetimize devam ederken Burak geliyor yanımıza ve duygusal olan bu ortamı biraz

neşelendiriyor. Öğrencilere olan düşkünlüğü gözlerinden okunan Belgin Aba bize biraz onlardan bahsetmek istiyor. "Biz bu kafede çocuklarla beraber öğrendik her şeyi diyebilirim. Servis açmayı, müşteriden adisyon almayı, kasadan para almayı bilmiyorduk. Bunlar bize çok zor geldi, hepsini biz çocuklarla beraber öğrendik." Çocukların burada çok mutlu olduğunu söyleyen Abanoz "Biz burda çocuklarla bir sürü etkinlik yaparak onların özel yeteneklerini ortaya çıkarıyoruz." dedi. Belgin Aba'nın daha fazla özülmesini istemediğimiz için bu konuyu burada bırakıyoruz. İçeriden gelen Türk Sanat Müziği'ni biraz dinlemeye başlıyoruz.

"YAPAMAZSIN DEDİLER, VAZGEÇMEDİK"

Konuşmamızın sonlarına doğru yaklaşırken Belgin Aba'ya burada olmanın ona neler hissettirdiğini soruyoruz. Burada olmaktan keyif aldığını söyleyen Abanoz, küçük oğlunun özel çocuklarla birlikte büyüdüğünü ifade ederek "Büyük oğlum üniversite okuyor. Ama her gün burayı görüntülü arayıp çocukları görmek istiyor" diyerek ailecek çocuklara olan bağlılıklarını ifade etti. Kafe fikrini oluşturduğunda destek görmediğini vurgulayan Abanoz "Burayı açmadan önce yapamazsın, başaramazsın diyenler oldu. Hala kapanacak gözülle bakanlar var ama biz asla vazgeçmedik, pes etmedik. "Şu anda çok iyi yerlere geldiğimizi ve çok güzel şeyler başardığımızı düşünüyoruz." diyen Abanoz "Eğer bir yolda yürüyorsanız, hedeflerinizden vazgeçmeyin. Biz öyle yaptık. Hep beraber aile olarak her şeyin üstesinden geldik." diyerek sözlerini sonlandırdı.

Down Cafe çalışan kadrosu, çalan müzik eşliğinde dans ediyor.

Karınca Yumurtasından, Çiğ Damlasına: Yoğurt Mayalama

Rivayetlere göre yoğurt mayalamanın tarihi eskilere dayanıyor. Öyle ki göçebe toplumlar yoğurt yapımında karınca yumurtalarını kullanıyordu, yörükler ise çiğ damlasını. Günümüz kadınları için ise yoğurt mayalamak daha kolay. Peki ya yoğurt mayalamanın kimyasal süreci? Sütün yoğurda dönüşme sürecini sizler için derledik.

Nur Nisa Ağgöz

Rivayetlere bakıldığında göçebe olarak yaşamlarını sürdüren insanların yoğurt yapımında kullandığı doğal mayalar karınca yumurtalarıydı. Taşların altında yer alan küçük ve beyaz baloncuk şeklindeki taze karınca yumurtaları ezilerek ısıtılan sütün altına konularak böylece süt karınca yumurtalarında bulunan kimyasal maddeler yardımıyla mayalanarak yoğurt haline geliyor. Günümüzde hala bazı yörelerde yaşatılan ve bir gelenek haline dönüşen çiğ damlası ile yoğurt mayalamak olarak da bilinen başka bir yoğurt mayalama tekniği bulunuyor. Göçebe olarak yaşayan yörük kadınlar her yıl hidirellez sabahı, yapraklara düşen çiği topluyor, süte karıştırıp maya elde ediyorlar. Bir dahaki hidirellez kadar o mayayı kullanıyorlar. Hidirellez zamanında mayalandığı için bu yoğurda 'hidirellez yoğurdu' diyorlar. Hatta yörükler birinin yörük olup olmadığını anlamak için yoğurdu nasıl mayaladığını soruyorlar.

KÖYDEN KENTE YOĞURT MAYALAMA

Yörük kadınlarında gördüğümüz bu durum da bize kadınların doğa ile kurduğu ilişkinin bir sonucunu gösteriyor. Kadınların doğayı tanımasının bir sonucu olarak elde edildiğini düşünürsek, şehirde yaşayan, doğa ile bağı kopan kadınlar yoğurdu nasıl mayalıyor. Zehra Yazıcı yaklaşık 10 yıldır yaşadığı Kocaeli'nin İzmit ilçesinde, bakkaldan yoğurt almayı tercih etmediğini dile getiriyor. Göç ettiği yerden öğrendiği ve bir kültür olarak gördüğü yoğurt mayalamayı İzmit'de de kendi imkanları ile devam ettiriyor. Köyde yaşayan kadınlardan satın aldığı taze sütü önce ısıtıyor daha sonra soğumaya bırakıyor.

Süt mayalama kıvamına gelince de damızlık yoğurdundan az bir miktar ekliyor. Mayaladığı yoğurdun üzerini örterek beklemeye alıyor. Genellikle yoğurt mayalama işini akşamları yaptığını söyleyen Zehra Yazıcı, sabah kalktığında sütün

yoğurda dönüşmüş halini görünce büyük bir mutluluk duyduğunu anlatıyor.

KİMYASAL YÖNÜYLE YOĞURT MAYALAMA

Peki besin kaynağı olarak önemli olmasının yanı sıra yörüklerde bir gelenek haline dönüşen hatta birbirlerini tanıma şifresi haline gelen yoğurt mayalama hangi kimyasal tepkimeler sonucunda oluşuyor? Nasıl bir süreç işliyor? Bu soruları Kocaeli Üniversitesi'nde Biyokimya alanında çalışma yürütmekte olan Yrd.Doç. Dr. Yonca Duman'a sorduk.

Süt nasıl yoğurda dönüşür?

Sütün yoğurda dönüşümü aslında bir fermentasyon süreci. Yoğurt mikroorganizmaların çoğalması ve sütü besi yeri olarak kullanıp çoğalmasıyla elde edilen bir besindir. Biz yüksek canlılar olarak aslında yüzbinlerce, milyonlarca mikroorganizmalardan oluşmuş türleriz. Dolayısıyla mikroorganizmalardan sağlanan besinler de bizim için faydalı olabiliyor. Bunlardan bir tanesi de yoğurt.

Yoğurt mayalamada nasıl bir kimyasal süreç işliyor?

Mikroorganizmaları patojen ve patojen olmayan mikroorganizmalar olarak ikiye ayırıyoruz. Patojen mikroorganizmalar bizi enfekte ve hasta eden mikroorganizmalardır. Patojen olmayan mikroorganizmalar ise bizi hasta etmeyen faydalı olan mikroorganizmalardır. Bir patojen mikroorganizmanın, bir virüs gribinin vücudumuza girdiğini düşünelim.

Vücudumuza girdiği zaman bu grip virüsü bizi hasta eder. Bizim için faydalı olan proteinlerden yararlanır ve bu yararlanma esnasında da bağışıklık sistemimiz devreye girer ve ateşle onu yok etmeye çalışır. Süreç bu şekilde gerçekleşir. Bütün canlılar gibi mikroorganizmaların da temel prensibi yaşamak. Yaşamak için beslenmek, yaşamak için üremek.

Yrd. Doç. Dr. Yonca Duman, yoğurt mayalamanın kimyasal sürecini anlattı.

Peki ya bu durumun yoğurtla bağlantısı?

Sütü besi yeri olarak kullanan mikroorganizmalar yaşamak için sütte bulunan süt şekerini (laktöz) kullanırlar. Bu laktöz ve aynı zamanda süt proteinleri (kazein) bu mikroorganizmalar için muazzam bir besi yeri. Et bizler için nasıl bir protein ve besin kaynağı ise sütteki kazein, laktöz da bu mikroorganizmalar için muazzam bir besi yeri. Bu besi yerinde mikroorganizmalar üremeye başlar.

Mikroorganizmalar üremeye başlayınca etraflarına bir takım proteinler salgırlar. Proteinleri salgırlarken bir fermentasyon süreci geçirirler. Fermentasyon sürecinde süt şekeri laktöz, laktik aside dönüşür. Yoğurt mayalamanın en basit açıklaması ve tüm kimyası aslında budur.

Nohut ve çiğ damlası ile yoğurt mayalama nasıl açıklanır bu durumda?

Bunların maya olarak kullanılmasında da süreç tamamen aynı. Sütü belli bir sıcaklığa getirip bir kabin içerisinde ağzını kapatıp oda sıcaklığında bekletirseniz yine yoğurt elde edersiniz. Aslında orada sütün mayalanmasını sağlayan nohut değil. Sütü

mayalamak için toprak da kullanabilirsiniz, çiğ damlası, incir, kozalak da. Yani doğada bulunan tüm mikroorganizmaları yoğurt yapmak için kullanabilirsiniz. Hatta bulaşık makinesinden çıkan tamamen yağılardan arındırılmış bir bardak içerisine ısıtılmış sütü koyup kapağını kapatıp oda sıcaklığına bıraktığınızda ertesi gün yoğurt alabilirsiniz.

Bu şekilde de mayalanmış yoğurdun etkisi ile aynı mı?

Protein açısından aynı. Bizdeki sadece alışkanlık. Sadece damak tadı lezzeti değişebilir. Bu durum da içerisindeki proteinlerin parçalanmasından kaynaklanır. İçerisindeki protein belli frekanslarda parçalanır ve biz damak tadımıza göre yoğurdu seçeriz. Hep aynı damak tadında bir yoğurt elde etmek için eski yoğurdu kullanabilirsiniz.

Son olarak tam kıvamında yoğurt yapmak için neye dikkat edilmeli?

Yoğurt mayalamada sıcaklık çok önemli. Mikroorganizmaların üreme koşulu için sıcaklık çok önemli. Mayalar çok sıcak sevmezler. Sıcaklık artarsa civik bir yoğurt elde edersiniz.

İZAYDAŞ Genel Müdürü Muhammet Saraç: “Yenilenebilir Enerji Kaynaklarından Sonuna Kadar Yararlanmak Gerekir”

Geçtiğimiz sayıda yer verdiğimiz İzmit Atık ve Artıkları Arıtma, Yakma ve Değerlendirme Anonim Şirketi yani bilinen adıyla İZAYDAŞ Genel Müdürü Muhammet Saraç görüştük. İZAYDAŞ'ın ne yaptığını ve genel işleyişini cevaplayan Saraç, atıklardan elde edilen enerjiyi, elektrik enerjisine dönüştürerek hem İZAYDAŞ'ın elektrik ihtiyacını sağladıklarını hem de 100 bin nüfusa yetecek kadar enerjiyi ulusal şebekeye verdiklerini ifade etti. Söyleşinin devamında ise Saraç, çevre kirliliği ve koku üzerine olan sorularımızı yanıtladı.

Dilara Karaaslan

İZAYDAŞ, sanayi kenti olan Kocaeli'de, bu kuruluşların meydana getirdiği tehlikeli atıkların ne kadarını yok edebiliyor. Tesisler yeterli diyebilir miyiz?

Türkiye'de resmi olarak beyan edilmiş tehlikeli atık miktarı 1 milyon 400 bin tondur. Biz yakma tesisimizde 35 bin ton yakıyoruz. Depolama alanlarımızda da bir o kadar daha depoluyoruz. Yani yaklaşık yüz bin tonunu biz bertaraf ediyoruz. Diğerlerini ise Türkiye'deki diğer firmalar alıyor. Belli bölgelerde var olan tesislerin yanına ilave tesis yapıyor ama tehlikeli atıkta mevcut tesisimizi büyütme gibi bir planımız yok. Çünkü tehlikeli atıkların mümkün olduğunca az seyahat etmesi lazım. Dolayısıyla bütün tehlikeli atıklara bizim cevap vermemiz mümkün değil.

Bölgedeki su kirliliği noktasında İZAYDAŞ'ın böyle bir etkisi olabilir mi?

Çevredeki su kaynaklarına bir etkimiz olması mümkün değil. Bizim çöplerimizde çöp sızıntı suyu vardır. Zemin su geçirmez, bu zeminde su birikir, kanallarla çöp suyu arıtma tesislerimize gider ve arıtılır. İSU'nun kanalına gider. İSU da bizden numune alır ve hesabını sorar. İSU'nun belirlemiş olduğu kirlilik sınırının altında su veriyoruz. Çevremizde 3 yerde yer altı suyu gözlem kuyuları var ve bu kuyular düzenli aralıklarla TUBİTAK tarafından analiz ediliyor. Şu ana kadar bizden kaynaklanan bir kirlilik olmadı.

Bulduğunuz bölge halkının size yaklaşımı nasıl? Tepki alıyorsunuz mu?

Kuruluşundan itibaren halkla ilişki-

Fotoğraflar: Toprak Fırat Akçay

Çöplerden çıkan çöp sızıntı suyu, su arıtma tesislerinde arıldıktan sonra Kocaeli'nin sokaklarını yıkamada kullanılabilir.

lerin nasıl yönetildiği ile ilgili bir durum tabii. Ben 2009 yılından beri bu kurumda çalışıyorum. Ben başlayana kadar, burası özel bir tesis kimse gelip gitmesin anlayışı ile yönetildiği için halk tarafından negatif bir tutum vardı. Çok da normal, sonuçta vatandaşa siz doğru bilgiyi vermezseniz vatandaş ne duysa ona inanacaktır. Biz özellikle bu açılımı yaptık. Yılda 5 bin civarında ziyaretçimiz geliyor. Bunun içinde anaokulu öğrencilerinden ev hanımlarına, muhtarlardan siyasi kişilere kadar birçok kişiyi örnek verebiliriz. Mümkün olduğu kadar yaptığımız işleri anlatmaya çalışıyoruz. Bunun dışında ürettiğimiz bazı dokümanlar var, bunlarla teknik olmayan bilgilerle yaptığımız işleri anlatmaya çalıştırıyoruz, 50 bin tane dağıtmışızdır herhalde.

Bir de koku sorunu var?

Yaptığımız çalışmalar sayesinde

negatif duygular büyük oranda kırıldı. Yakın komşularımızı yazın sıcaklardan dolayı koku konusunda rahatsız ettiğimizin farkındayız. Bunun için de birtakım önlemlerimiz var. Komşularımızı getirip tedbirlerimizi gösteriyoruz onlar da mümkün olduğunca bize katlanmaya çalışıyorlar. En azından buradan çıktığımız zaman bana yumurta atmayacaklarını biliyorum. Bunu mümkün olduğunca yönetmeye çalışıyoruz. Koku bariyeri gibi sistemimiz var. Kokulu havaya birtakım organik ve biyolojik malzeme püskürtüp kokuyu öldürmeye çalışıyoruz ama bütün bunlara rağmen yetişemediğimiz zamanlar oluyor.

Ürettiğiniz enerji için geleceğin enerji kaynaklarından biri diyebilir miyiz?

Bizim üretilen hizmete sunduğumuz enerji elektrik enerjisidir. Yenilenebilir enerji kesinlikle gele-

ceğin enerji kaynaklarından biridir. Hatta bugünün enerji kaynağı bile diyebiliriz. Türkiye portföyüne bakacak olursak eğer yenilenebilir enerji kullanıldıkça kullanılmalı ama her zaman bununla bütün Türkiye'nin enerjisini karşılansın diye bir şey yok. Normal, klasik, konvansiyonel enerji sistemlerimiz de olmalı; doğalgaz, hidroelektrik, kömür gibi. Yani ana kaynaklar elimizin altında olmalı ama mümkün olduğu kadar yenilenebilir enerji kaynaklarını kullanabiliyor olmamız lazım. Çünkü rüzgar, güneş bunlar yüzde yirmi beş verimle falan çalışır dolayısıyla hayatımızı ona göre planlayamayız. Şimdi düşünün iyi rüzgarlı bir dönem geçirirseniz rüzgar enerjisini devrede tutarsınız bu arada doğalgaz santralinin enerjisini düşürürsünüz. Ama sadece rüzgara güneşe bağlı kalırsanız bir gün ortada kalabilirsiniz. Ama özellikle söylüyorum, yenilenebilir enerji kaynaklarından sonuna kadar yararlanmak gerekir.

Son olarak çalışanlarla ilgili bilgilere geçelim. İZAYDAŞ kaç kişilik bir ekipten oluşuyor?

Bütün yaptığımız faaliyetlerimizi 210 civarında kadrolu arkadaşlarımız ve yardımcı hizmetlerle birlikte yaklaşık 300 kişiden oluşan bir ekibimiz var. Mesela burada yönetim, yakma tesisleri, tıbbi atık depolama, evsel atık depolama ve laboratuvar var. Ana kampüsümüz burası, 7 gün 24 saat çalışır. İkinci kampüsümüz Derince limanındaki atık arıtma tesisi. Üçüncü olarak da Kandıra da ve Körfez'de aktarma istasyonlarımız var.

Özellikle sıcak havalarda oluşan çöp kokusunun çevreyi rahatsız etmemesi için kurulan koku öldürme bariyeri.

Çalışanlarımızda sendikalaşma oranı hakkında bilginiz var mı?

Çalışanlarımızın tamamı sendikalıdır. Tamamının sendikalı olması gerektiğine inanıyorum. Birden fazla kişiyle muhatap olmak yerine karşınızdaki tek bir muhatap olması daha iyidir. Çalışanlarımızla aram iyidir tabii ama kurumsal olarak böylesi daha sağlıklıdır.

Çalışanlarınızın sağlığıyla ilgili herhangi bir çalışmanız bulunuyor mu?

Zor ve tehlikeli bir iş yapıyor tabii burada bu yüzden arkadaşlarımızın hiç olmazsa sosyal ortamlarını iyileştirmek adına servislerden yemekhanesine kadar oldukça hassas davranıyoruz. Servisin klinesinin bozulması dahi bizim için önemli bir sorun olabilir bu bağlamda. Yemeklerimiz restoran kalitesindedir. İş güvenliği ile ilgili hassasiyetimiz var. İş kıyafetlerimiz ithal ve muhtemelen piyasadaki en pahalı ürünlerdir. Çalışanların sağlıklarının düzenli kontrolleri yapılıyor. Burada yapılan iş tehlikeli iş sınıfındadır. Arkadaşların altı ayda bir sağlık analizleri yapılır. Yavaş yavaş yaşlandığımız için kolestrol artışı dışında pek bir şey rastlamadık. Buradan emekli olmuş arkadaşlarımız da var. Bugüne kadar gerek emekli olmuş arkadaşların gerek halen çalışan arkadaşların tesis içerisindeki sebeplerden dolayı hasta oldum gibi bir iddiası olmadı. Bu konuda da içimiz rahattır.

Kader Ortaklığının Nirvanası: Jokeylik

Günümüzde savaşlarda boy gösteremeyen atlar farklı mecralarda insanoğlunun kader ortaklığını yapmaya başladı. Atlarla insanı buluşturan bu kader ortaklığının en önemlisi ise hiç kuşkusuz binicilik.

Ferhat Göktepe

Çok eski zamanlardan beri insanların kader ortaklığını yapmış olan atlar, tarihin birçok dönüm noktasına tanıklık yaptı. Özellikle insanlarla maceradan maceraya koşup birçok savaşta 'doruğunu' ispat eden atlar, ne yazık ki teknolojinin gelişmesi sonucu ortaya çıkan makineleşmeye boyun eğmek zorunda kaldı.

II. Dünya Savaşı'nda Nazi Almanyası'nın Polonya'yı işgali sırasında Polonya süvari birliklerinin, Alman ağır tank ve toplarına karşı ayak uyduramamaları ve aldıkları ağır yenilgi nedeniyle atlar, savaş meydanlarından tamamen çekilmek zorunda kaldı. Fakat tüm bu olumsuzluklara rağmen insanla atın kader ortaklığı hiçbir zaman bitmedi. Ne insan ata ilgisini kaybetti ne de at insana. Artık savaşlarda boy gösteremeyen atlar farklı mecralarda insanoğlunun kader ortaklığını yapmaya başladı. Biz de bu kader ortaklığını ilk ağızdan dinlemek istedik ve Türkiye'nin tanınan jokeylerinden Sinan Özen ile jokeylik üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

"AT NEDİR, YARIŞ NEDİR BİLMEZDİM"

Dışardan bakıldığında basit bir meslek gibi görünen jokeylik bilinenin aksine ağır kıstasları ve zorlu bir eğitim süreci olan bir spor dalı. Jokey olmak isteyenlerin en az orta okulu bitirmiş, 16 yaşından gün almamış olmaları gerekiyor. Bunun yanı sıra adayların boyları 1.35-1.55 cm kiloları ise 35-45 arasında olmalı. Bu kıstasları karşılayan aday jokeylik eğitimi veren apranti okuluna başvuruyor. Yapılan mülakatlar sonucu başarılı olan adaylar 2 yıllık bir eğitim alıyorlar. Apranti adaylarına, tabiki ve nazari binicilik, veterinerlik, İngilizce, Türkçe, sosyal ve matematik dersleri veriliyor. Alınan iki yıllık eğitimin ardından her apranti jokey olamıyor kimi seyis, kimi ise antrenman jokeyi oluyor. Sadece yetenekli olduğu kanıtlanan ve at sahipleri ile anlaşmaya varan

aprantiler jokeyliğe geçiş yapabiliyor. Bunlardan birisi de Sinan Özen. Türkiye'nin tanınan, gelecek vaat eden ve Türkiye'nin bir numaralı koşusu Gazi Koşusu'nda iki defa boy gösteren jokeylerden olan Sinan Özen, jokeylikle tanışma hikayesini şöyle anlatıyor: "Ortaokulu bitirdikten sonra bir gün mahallede sokak arasında arkadaşlarımla top oynarken amcamın bir arkadaşı beni götürüp bu çocukta jokey tipi var diyor. Amcam da bu çocuk benim yeğenim deyince iş ciddiye biniyor ve konu babama kadar gidiyor. Tabii bu zamana kadar at nedir, yarış nedir, jokey ne demek bunları bilmiyorum ama hakkımda yapılan güzel yorumlar bu alana yönelmeme beni teşvik etti. Yaptığım birkaç araştırmadan sonra biniciliğe olan bakış açım değişti ve sevmeye başladım. 2004 yılında İstanbul Veli Efendi Hipodromu'nda bulunan apranti eğitim merkezine başvurduğum. Yapılan seçmelerden sonra 68 kişi ile birlikte apranti eğitim merkezine kabul edildim. Aldığımız iki yıllık ağır ve zor bir eğitimin ardından 2006 yılında mezun oldum."

TEK GELİR KAYNAKLARI İLK DÖRDE GİRMEK

Apranti okulundan mezun olan jokeyler at sahipleri ile anlaşıp yarışlara katılıyor. Belli bir maaş ve sosyal güvenceleri olmayan jokeyler, şehir şehir dolaşarak naklama, yol ve gıda gibi masraflarını ceplerinden karşılıyor. Tek gelir kapıları ise yarışta ilk dörde girmeleri sonucu at sahibinin kazandığı paranın yüzde 10'u oluyor. Tabii her zaman dereceye giremiyorlar ve bu durumda hiçbir gelir elde edemeyen jokeyleri zor günler bekliyor.

Öte yandan bir diğer zorluk ise aile kavramından uzaklaşıyor olmaları. Sürekli yarış peşinde şehir şehir dolaşan jokeyler ailelerini günlerce göremiyorlar. Yaklaşık olarak iki hafta önce kızımın dünyaya geldiğini söyleyen Sinan Özen: "Kızımı sadece ilk iki gün görebildim şu an gözümde tütüyor." diyor.

Kartepe hipodromunda yarıştan bir kare

ganyantime.com

700 GRAM FAZLA ÇIKTI VE BİRİNCİLİĞİ ALINDI

Jokeylerin dikkat etmeleri gereken konuların başında kiloları geliyor. Yarışlarda atların koşularını etkilemeyecek kilo oranları var. Bunun için jokeyler her istediğini yiyemiyor, hatta aç kaldıkları günler oluyor. Ortalama bir jokeyin kilosu 52-55 arası olmalı fakat bu kilo kadınlar için istenilen bir oran olsa da erkek vücudu için oldukça az bir kilo olduğundan sağlık sorunlarına neden olabiliyor. Sürekli spor yapılarak kan değeri istenilen seviyede tutulunca pek sıkıntı yaşanmasa da, bazı yarışlarda jokeylerin kustuğu hatta bayıldığı görülüyor. Her yarış öncesi ve sonrası tartıya çıkan jokeylerde kilo eksikliği olması durumunda ise tişörtlerinin altına giydikleri yeleklerin ceplerine

ağırlık konularak kilo istenilen seviyeye getiriliyor. Tartı işlemi biniçilikte önemli bir yer tutuyor, gözden kaçması durumunda yarışın sıralamasının değişmesine neden olabiliyor.

2010 yılında yapılan bir yarışta dereceye giren tanınmış jokeylerden olan Akın Sözen yarıştan sonra tartıldığında 700 gram fazlası çıkınca jokeyliğini yaptığı "ÖZBAYLIM"ın birinciliği Türkiye Jokey Kulübü Komiserler Kurulu tarafından iptal edildi ve yerine yarışta ikinci bitiren "RUNİNG THUNDER" adlı saf kan birinci ilan edildi. Sözen, yarış sonrası su içtiğini söylese de sonuç değişmedi ve yarışlardan 15 gün men edilerek 808 lira para cezasına çarptırıldı. Jokeyliğin önemli hususlarından bir

diğeri ise boy oranı. Bu konuya değinen Sinan Özen, kısa boyu olmanın bu meslek için avantaj sağladığını anlatıyor. Özen "Boyun kısa olması önemli çünkü jokeyler yarış esnasında kendisini atın üstüne yatırdığından rüzgâra fazla maruz kalmıyor ve bu da yarışın sonunu olumlu yönde etkileyebiliyor. Öte yandan uzun boy kiloya yansdığından dezavantaj olarak görülüyor." diyerek anlatıyor boy kısalığının avantajını.

"HİPODROMUN MESSİ'Sİ HALİS KARATAŞ"

Jokeylik aslında çok eski zamanlardan beri var olan bir meslek. Bu meslek her dönem kendi kitesini yaratmayı başarıyor ve günümüzde de hala varlığını sürdürüyor.

Sektörün zirve noktasında Kurtuluş Savaşı yıllarında Ankara'daki at yarışlarını kendi himayesinde yaptırın Mustafa Kemal Atatürk'ün 1927 yılında verdiği emirle koşulan ve her yıl düzenlenen Gazi Koşusu yer alıyor. Bu yarışa iki defa katıldığını söyleyen Özen "Gazi Koşusu'nu Barcelona-Real Madrid maçına benzetiyorum. Gazi Koşusu'nun ortamı ve ambiyansı çok farklı, trübünler tıklım tıklım oluyor, seyirciler tezahüratlar yapıyor, atlar bile piste bir değişik çıkıyor. Orada kazanamasa bile yarışmak insana şeref veriyor. Bu koşu Barcelona-Real Madrid karşılaşmasıyla hipodromun Messisi kesinlikle Halis Karataş abidir." diyor.

"BİZ BİR AİLEYİZ"

Jokeyliğin güzel yanlarından birisi de piste kıyasıyla yarışan rakiplerin yarışlardan sonra dostluk sergilemesi. Jokeyler arasındaki dostluğun abi-kardeş ilişkisi olduğunu vurgulayan Özen, "Biz yarışta rakip olsak da abi kardeşiz çünkü birbirimize canımızı emanet ediyoruz. Çünkü onun yaptığı bir hata benim canıma mal olabilir, aynı şekilde benim yaptığım bir hata da onun canına mal olabilir. Burada hep iç içeyiz birlikte kalıyoruz, birlikte yiyip birlikte içiyoruz. Sabahları saat 04.30'da birlikte kalkıp saat 10.00'a kadar birlikte idman yapıyoruz ve atları birlikte çalıştırıyoruz. Her şeyden daha önemli olan ise hepimiz gurbet hayatı yaşıyoruz. Ailelerimize özlem duyuyoruz ve ailelerimizden çok arkadaşlarımızı görüyoruz bunun için burası bizim ikinci ailemiz o yüzden bir ve beraber olup abi-kardeş oluyoruz." diyerek anlatıyor rakipleri ile aralarındaki bağı.

Sinan Özen Yarış Öncesi Son Hazırlıklarını Yapıyor

"İnsan Hangi Dünyaya Kulak Kesilmişse Öbürüne Sağır"

İşitme engeli...Biz insanlar bu sessiz dünyanın sağır körebeleriyiz. Ne kulak kesilmişiz ne de haberdarız böyle bir dünyanın varlığından. Bu görünmez kentlere bir kulak bir ses olmaya hep beraber onların penceresinden bakarak sessiz dünyalarıyla yüzleşmeye davet ediyoruz sizleri.

Fatih Odacıoğlu

Kant "Görmek bir şeylerden, duymamak ise insanlardan ayırır." diyor.

İşitmeyi yitirmek anlaşmayı ve anlaşılmayı yitirmek anlamına geliyor. Peki ya işitme engelli bireyler? Onları ne kadar anlayabiliyoruz, onların dünyasından ne kadar haberdarız. Sandığımız gibi gerçekten sessiz mi onlar yoksa Şair İsmet Özel'in "İnsan hangi dünyaya kulak kesilmişse öbürüne sağır" dizelerindeki gibi biz mi kulak kesilmiyoruz onların sesine? Dünyada 600 milyon, Türkiye'de yaklaşık iki milyon ve Kocaeli'de ise 5 bin kadar işitme engelli olduğu biliniyor. Kocaeli İşitme Engelliler Derneği ve Spor Kulübü başkanı Mahmut Tuğan "İnsanların en azından işaret dili hakkında bilgi sahibi olmalarını temenni ediyor."

22 yıldır dernek üyesi olduğumu belirtir Tuğan, son bir yıldır dernek başkanlığı görevini yürüttüyor. İşitme engelinin doğuştan olmadığını söyleyen Tuğan "Beş yaşında dördüncü kattan aşağı kulağımın üstüne düştüm ve duyma yetimi kaybettim. Konuşabiliyordum ama duyuyordum. Normal bir ilkokula gittim. Bir arkadaşla tanıştım ve beni buraya getirdi. Ondan sonra hep buraya geldim. Kulağıma takılan bir cihaz sayesinde az çok duyabiliyorum ama işaret dilini hep kullandığım için konuşma yeteneğim biraz gitti. Şimdi yarı konuşabiliyorum yarı dinleyebiliyorum." diyerek anlattı hikayesini.

"SESSİZLİĞİMİZE SES VERİN!"

Toplumda işitme engelli bireylerin iletişim eksikliği nedeniyle zorlandığına dikkat çeken Tuğan, daha çok yazı ile iletişime geçtiklerini ifade etti. Tuğan "Bize karşı samimi olanlar da var lakin bazen 'Aa bu işitme engelli' diyerek bizi hor görenler de oldu. Onlardan beklenmiş iletişim ve duyarlılık. Sadece Kocaeli'de 5 bine yakın işitme engelli insan var. Mesela ben okuma yazma bilmiyorsam benimle nasıl iletişime geçecek, bir tercümana gerek duyacağız ve o da zamanımızı

Kocaeli İşitme Engelliler Derneği ve Spor Kulübü Başkanı Tuğan, sadece Kocaeli'de 5 bine yakın işitme engelli olduğunu söyledi.

çalacak. Sessizliğimize ses verilerse yani biraz işaret dili hakkında bilgi sahibi olmalarını temenni ediyoruz. Okullarda işaret dili beceri veya kişisel gelişim olarak verilirse çok yararlı olacağından eminiz." diye konuştu. İşitme engellilere yönelik okulların olmamasından yakınan Tuğan, işitme engelliler için her ilde okul olmadığını söyledi. Kocaeli'de sadece Gazanfer Bilge İlköğretim Okulu'nun bulunduğunu belirten dernek başkanı, işitme engelli çocukların ortaokul ve liseyi yatılı olarak başka illerde okumak zorunda kaldıklarından bahsetti.

EVRENSEL BİR İŞARET DİLİ

İşaret dilinin işitme engelli bireyler açısından önemine değinen Tuğan, Dünya'da ilk işaret dilinin Osmanlı döneminde gizliliği sağlamak ve ajanların bilgi almasını en aza indirmek için ortaya çıktığından bahsetti. Her devletin kendine ait bir işaret dili var." diyen Mahmut Tuğan, Kocaeli İşitme Engelliler Derneği'nin 1980 yılında açıldığını ve haftanın her günü açık olduğunu söyledi. İşaret dili alanında evrensel bir dil oluşturulmaya çalışıldığını söyleyen Tuğral, "Her ulusun işaret dili var hatta Türkiye'de Ankara işaret dili ve batı işaret dili diye de ayrılıyor. Buradakilerin çoğu batı

işaret dilini biliyor. Evrensel bir işaret dili var. Bir sene önce İstanbul'da yapımı tamamlandı; daha belli değil ama bir zaman sonra seminerle de dünya piyasasına açılacak." dedi.

HEM DERNEK HEM SPOR KULÜBÜ

Dernek olarak sosyal anlamda da faaliyet gösterdiklerini dile getiren Tuğral, Türkiye'de futbol, basketbol, yüzme, masa tenisi, atletizm voleybol, karate, judo ve güreş gibi spor dallarından işitme engelli sporcularımız yarışmakta. Kocaeli İşitme Engelliler Spor Kulübü'nün güreş ve yüzmede Türkiye şampiyonlukları bulunuyor." diye konuştu. Bunca zorluğa rağmen işitme engelliler adına güzel çalışmalar da olduğuna dikkat çeken Tuğral, İşitme engellilere otobüsler, vapurlar ve trenler ücretsiz; uçak ve şehirlerarası otobüsler ise yarı fiyatına. Her kurum en az üç işitme engelli bireyi çalıştırmak zorunda." diyerek bu tür çalışmaların artmasını temenni etti.

İŞARET DİLİ İÇİN 120 SAAT

Biz de Tuğral'ın bu temennisine katılarak bu sohbeti gerçekleştirmemezi sağlayan Tercüman

Gözde Karaal'a işaret diliyle ilgili sorularımızı yöneltiliyoruz. Annesi ve babasının işitme engelli olduğundan bahseden Karaal "Çocukluğumda birçok sıkıntı gördüm, ailem işitme engelli olduğu için beni de işitme engelli zannediyorlardı. Dört yaşında anneannemin ısrarıyla bir muayene sırasında herhangi bir işitme engelim olmadığını ortaya çıktı. Anneannemlerde biraz kalarak konuşmaya o yaşlarda başladım. Bu durumda olan tek çocuk olmadığımı da biliyordum. İletişim eksikliğinden hayatını kaybeden insanlara dahi rastladım. İnsanların bunları bir daha yaşamaması adına bu mesleğe yöneldim." diye konuştu. Kendisine kodalık (anne ve babası işitme engellilerden işaret dilini öğrenmiş kişilere denir) hakkı verilen Karaal, şu an da KO-MEK'te işitme engelliler öğretmeni olarak İzmit merkezde görev yapıyor. İşaret dilinin ortalama 120 saatlik bir eğitim sonucu yaklaşık 3 ay içinde öğrenilebildiğini söyleyen Gözde Karaal, bu alanda eğitim verebilmek için daha uzun bir sürecin gerektiğinden bahsetti. İşaret dilinde en önemli şeyin pratik yapmak olduğunu vurgulayan Karaal, bu anlamda işitme engelliler derneğinde aktif olarak bulduklarını ve buradaki insanlarla sohbet ederek hem onlara destek olduklarını hem de işaret dilini geliştirdiklerini anlattı.

Bir 'Kelime' ile Bir Antik Kent ve Bir Liman Keşfetti

Rıdvan Gölcük

Bir 'tarih' ne düşündürebilir? Bir 'kelime' ya da bir tarih' neleri çağrıştırabilir? Bir 'tarih ile neler yapabilir veya keşfedebiliriz? Kelimeler, tarihler o kadar sınırsız anlamlar taşıyor ki, hayal edilmesi gerçekten güç! Peki, bir 'kelime ve tarih' ile bir antik kent ve antik liman bulabilir miyiz? Bulunabilir, bulundu. İzmit Arkeoloji ve Etnografya Müzesi Müdürü aynı zamanda sanat tarihçisi Rıdvan Gölcük, '1975' tarihinden yola çıkarak bir antik kent ve bir antik liman keşfetti.

Fatih Odacıoğlu

1975 yılında Amerikan Hava Üssü'ne Kocaeli Arkeoloji ve Etnografya müzesine amfora (Antik Dönemlere özgü bir çeşit Yunan çömleği) geliyor. Rıdvan Gölcük, bu amforaların oradan geldiğini envanter defterlerindeki kayıtlardan biliyor ama oraya nasıl geldiğini ve orada niye depolandığını bilmiyor. 1975 yılında Türkiye, ambargo

uygulayan Amerika'nın hava üslerini kapatıyor. Ekim ayında da üsler Amerikan askerlerinin terhis ettirilmesiyle Türkiye'nin kontrolüne geçiyor. Oradan bir amfora geliyor. Ancak Rıdvan Gölcük'ün kafasına bir soru takılıyor: "1975 yılında o eserler oraya nasıl geldi?" Müze yetkilisi olarak oraya gidip bir araştırmada bulunuyor ve az çok kabul edilen ama küçük mü büyük mü belli olmayan Helonopo-

lis Antik Kenti ile bir de antik bir liman keşfediyor. Gölcük'ün bu macerasını yakınıyla birlikte ele alıyoruz ve bir kelime ile bir kent ve bir Antik Liman hikâyesini Gölcük'ün ağzından dinliyoruz.

ŞÖYLE BİR GEÇMİŞİ YAD EDERSEK

2. Dünya Savaşı sonrasında Sovyetler sınırlarını genişletmek istiyordu. Akdeniz'e ve Kuzey Afrika'ya inmek gibi... Türkiye ise Montrö Boğazlar Sözleşmesi'ni kabul etmiyor, Sovyetler'in Kars ve Batum'u istemesi üzerine İngiltere'ye destek çağrısında bulunuyor. İngiltere 2. Dünya Savaşından çıkmış, yorgun... Akıllara Amerika geliyor. Amerika yardım çağrısına başlangıçta çok sıcak bakmasa da birkaç yıl sonra Sovyetlerin genişlemesini engellemek için 1947 yılının Mart ayında Yunanistan'ı ve Türkiye'yi destekleme kararı alıyor. Truman Doktrini ile 400 milyon dolarlık bir bütçe ayırıyorlar. Ardından Marshall Planıyla 50 milyon dolarlık ikinci bir yardım geliyor. Bu tarihlerde

Türkiye, Avrupa dışındaki 16 ülkeden yardım alan tek ülke konumunda.

1949 yılında Sovyetlere karşı cephe oluşturmak amacıyla Amerika'nın Türkiye'de üs kurması için anlaşma yapılıyor. Aynı yıl Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) kuruluyor. Türkiye ilk yıllarda örgüte üye olamıyor ama sonrasında Kore'ye asker gönderiyor ve 1952 yılında NATO'ya üye oluyor. 50 ile 52 yılları arasında Türkiye'de üsler ile ilgili çalışmalar başlıyor. Bunların bir kısmı NATO üssü bir kısmı da Amerikan Üssü. 1957 yılında açılan ve bir bölümü Karamürsel'de bir bölümü de Yalova'da kalan üs Amerikan üssü. Bu üssün adı: TUSLOG. TUSLOG, geri hizmet birimi veya alt yapı hizmeti olarak kuruluyor. Ancak bu birimin önemi Hersek Burnu'nun ucunda ELEPHANT CAGE IMPORT adlı bir dinleme sistemi kurulmasıyla artıyor. Yaklaşık 4 bin deniz millik bir dinleme kapasitesine sahip olan Karamürsel'deki üssün en büyük amacı Sovyetleri dinlemek. Bu yüzden Karamürsel'deki üs stratejik olarak büyük bir öneme sahip.

21 Temmuz 1974 tarihli gazete

DEPOLANAN ANTİK ESERLER

Amerika, 1974'te Kıbrıs Harekatı'ndan sonra Türkiye'ye yılında ambargo uyguluyor. Ecevit hükümeti, Türkiye'deki Amerikan üslerini kapatmaya karar veriyor. 26 Temmuz 1975'te üsse Türk Bayrağı çekiliyor ve Amerikan askerleri Ekim ayında terhis ettiriliyor. Üsler tamamen Türklerin kontrolüne geçiyor. Müzedeki amforaların hikayesi de bu şekilde açığa çıkıyor. Karamürsel'deki üsler boşaltıldıktan 15 gün sonra amforadan müzenin haberi oluyor. Tabii tarih eski, yıl 1975. Amforaları Amerikan askerlerinin üsse depoladığı düşünülüyor.

Gölcük buna benzer başka örneklerin de olduğunu belirterek, "Tek bildiğimiz örnek bu değil, 2014 yılında bir Amerikan vatandaşı, Amerika'daki Türk Büyükelçiliği'ne giderek elinde iki adet amfora olduğunu, bunları babasının bulduğunu söylüyor.

2012 yılında da bir hadise yaşanıyor. Başka bir Amerikan vatandaşı, babasının 1964 yılında Karamürsel'deki üste askerlik yaptığını ve bulduğu bir eseri de

ABD'ye getirdiğini söylüyor. İki vatandaşın itirafı ve müzemizde olan eserler sayesinde orada antik eserler depolandığını öğrendik." diyor.

ÜS, ANTİK KENTİN DE ÜZERİNDE

Gölcük, üs ve antik kent ilişkisini ise şu şekilde açıklıyor: "ABD'nin üssü kurduğu yer Helonopolis Antik Kenti'nin üstünde bulunuyor ama bu kentin küçük mü büyük mü olduğunu kimse bilmiyor. Elimizde buna kanıt olarak müze envanter defterindeki kayıtlar bulunuyor. Bu olaylar ise Kocaeli'nin tarihini ortaya koymaya bu üssün de bir ışık da tuttuğunu gösteriyor."

BİR TARİH NELERE KADİR!

Gölcük, kentin hikayesine ise bir tarihten yola çıkarak ulaşıyor. "Her müzenin bir envanter defteri var. Bu defterlerde gelen her eser numaralandırılır. Defterde eserin nereden geldiği ve tarihi yazar. Bu hikayede ise önemli tarih 1975."

Gölcük'ün tarihe olan ilgisi onu ABD üssünün kapanışına kadar

Spor Faaliyetleri

Müzedeki eserler

götürüyor. "Amerika'nın bize ambargo uygulamasından sonra 1975'in bizim üslerin kapatıldığı tarih olduğunu biliyordum. Bütün hikayenin çıkışı işte bu tarih. Geriye doğru gidip puzzle parçaları gibi olayları birleştirmeye başladık." Gölcük ve ekibi oraya gidip incelemede bulunuyor ve bir de antik liman keşfediyor.

BİN 700 YILLIK LİMAN

Romalılar, Kudüs'e gitmek için İstanbul'dan başlayıp Gebze üzerinden Altınova limanına geçiyorlar. 30 kilometrelik yol bir gün sürüyor. Yolu kısaltmaları gerekiyor. Bu durum akıllara limanın varlığını getiriyor. Ancak bilindiği kadarıyla Helenopolis Antik Kenti'nin alanı oldukça dar ve bu alan liman için küçük. Gölcük ve ekibi araziye çıktıklarında limanın lagün içerisinde olabileceğini düşünüyorlar ancak bir sorun var: Limanlar lagün içerisine yapılamaz! Gölcük ve ekibi, lagünün içinde bir palamar taşı (doğrudan gemilerin bağlandığı taş) ve lagünün kıyısında bir mezar taşı bulduklarında aslında bir şeylerin ters gittiğinden şüpheleniyorlar. Dalışlar sayesinde lagünün ağzında da menderek buluyorlar. Mendereklerin dalgalı denizi bile sakin tuttuğundan bahseden Gölcük, bunların bin 700 yıllık olduğunu söyleyerek

"Bu insanlar, liman olarak lagünün içini seçtiler ve iki ağzına menderek koydular. Romalılar, lagünün içine gelen dalgayı önlemek istemişler ama lagünün pisliğini de dışarı atmasına engel olmuş bu menderekler. Kentin çöplüğü de buraya gelince ve mille dolunca bizim antik kentimiz lagüne dönüşmüş. Yaklaşık 11. yy'da bizim limanımız dolduktan sonra zorunlu olarak yukarıya menderek bir liman yapılmış."

YENİ BİR TURİZM YERİ

Üssün adı Karamürsel Hava Üssü ama bugün üssün büyük bir kısmı Altınova'da yani Yalova'da kalıyor. Rıdvan Gölcük ve ekibinin görev alanının dışında. Başka bir şehirde olduğu için Gölcük ve ekibinin kazı yapması söz konusu değil. Gölcük, "Burası Bursa'nın sahası ve daha kazılmadı, Altınova Belediyesi'nin burada bir müze kurma girişimi var. Bir yandan onlara danışmanlık yapıyorum. Kurulacak müzede hem Helonopolis Antik Kent hem Askeri Üs hem de göçmen kuşlar sebebiyle lagünün oraya çevre müzesi kurmayı ve oranın turizmine katkı yapmayı planlıyorlar." dedi. Rıdvan Gölcük, tarihi değerlerle dolu geçmişe yeni bir değer kazandırdığını ve kazandırmaya devam edeceğini belirterek çalışmalarının süreceği sinyalini verdi.

AMFORA

Palamar Taşı

“Onunla Dünyaya Farklı Bakmayı Öğrendik”

Duru, Avşar ailesinin ikinci çocuğu olarak 2012 yılında dünyaya geldi. Doğuştan görme engelli olan Duru'nun annesi Aysel Avşar ile engelli bir çocuğa sahip olmanın hayatları üzerindeki etkisini konuştuk. Engelli bir çocuğun annesi olarak engelli ailelerine tavsiyelerde bulunan Avşar, ailelerin engelli çocuklarına olan tutumlarının çocuğun gelişimi üzerinde çok önemli bir rol oynadığını belirterek herkesi onlarla gerçek anlamda empati kurmaya davet etti.

Gaye Gamze Yılmaz

Duru'nun ailesi çocuklarının doğumundan 3 gün sonrasında gözünü açmamasıyla şüphelenmeye başlıyor. Bunun üzerine aile zaman kaybetmeden tedavi yöntemi aramaya başlıyor ancak götürdükleri diğer doktorlar tarafından görme engelli teşhisi konuluyor Duru bebeğe. "O an dünyam karardı. Hayatım boyunca bir daha öyle bir an yaşamak istemem." diye anlatıyor anne Aysel Avşar yaşadıkları şoku.

Aile olarak bu durumla nasıl mücadele edeceklerini araştırmaya başladıklarından bahsediyor Avşar, "Öğrendiğimde ben ona nasıl bakarım, onu nasıl yetiştiririm gibi kaygılarım vardı. Bakmam herhalde diye düşündüm. Duru özel bir çocuktu. Ona nasıl davranmamız gerektiğini onunla birlikte öğrendik ve onunla beraber dünyaya yeniden farklı bakmaya başladık." şeklinde anlatıyor yaşadıklarını.

Çevrenizdekiler, yakınlarınız bu durumu nasıl karşıladı?

Çevremizdekiler özel bir çocuğumuz olduğuna inanamadılar. Duru büyüdükçe herkes onun bir şeyler başarabileceğine inandı. Duru çok yol katetti. Şu anda da durumunu gayet iyi biliyor. Görmemenin tat alarak, dokunarak tamamlanabileceğini ona anlattık. Çevremizdekiler manevi olarak bize hep destek oldular.

Peki ya aileniz, günlük yaşantınız?

Günlük hayatımızdaki tek değişiklik evdeki eşyalara adapte olabilmesi için onun erişebileceği seviyelere indirmemiz oldu. Hiçbir zaman sen görmüyorsun, sen yapamazsın diye ona engel olmadık. Sen yapabilirsin diye onu hep motive ettik. Normalde anneler çocuklarına bıçak vermeye korkar ama ben hiçbir zaman karışmadım. Ben görebilmeme rağmen elimi kesiyorum. Duru da bunu öğrenmeliydi. Hayatında her zaman ben olmayacağım. Bugün varım, yarın yokum.

"BİZDEN HİÇBİR FARKLARI YOK"

Görme engelli çocuğu olan ailelerin

çocuklarını kısıtlamamaları gerektiğini tavsiye eden anne Aysel Hanım, aile motivasyonunun çocukların başarılarında büyük bir etkisi olduğunu söylüyor ve "Bizden hiçbir farkları yok." diye ekliyor. Aysel Avşar'ın bu konudaki en büyük sıkıntısı ise toplumun engelli bireylere olan yaklaşımı. "Duru'nun bir bastonu var. Boyunun da kısa olmasından dolayı kalabalıkta ittirerek geçmeye çalışıyorlar. Engellilerin öncelikli olduğunu bilmiyorlar." diyerek yakınıyor bu durumdan Aysel Hanım.

Duru'nun bu yönde yaşadığı büyük bir sıkıntısı oldu mu?

Yakın zamanda markete alışveriş yapmaya gitmiştik. Duru kendi başına ürünlere dokunarak yürüyordu. Duru bir kadına dokundu. 'Kızım görme engelli kusura bakmayın' dedim. 'Bilerek yaptı' diye bağırmağa başladı. Tekrar özür dilediğimde hala bağırıyordu. Kızımı rencide ederek konuştu. Arkasını dönüp 'Evden çıkarmayın o zaman' dedi. Daha sonra kasada özür dilemek için yanımıza geldi. Ben çok sinirliydim. 'Benden değil kızımın özür dileyin' dedim. Neticede gören biri evden çıkıp markete kolayca gidebilir. Gözlerini bağlayıp çıksa burayı bulabilir miydi? Kızım o gece hiç uyumadı. Ertesi gün okulda gösterisi vardı. Motivasyonu çok düştü. O markete gitmek istemiyordu. Yaşadığı olay karşısında çok incindi.

ONLARLA EMPATİ KURUN

Toplumdaki her bir bireyin engelli olabileceğini unutmaması ve bu yönde davranması gerektiğini vurgulayan Aysel anne, son olarak 3 Aralık Dünya Engelliler Günü'nde, "Bilinçli, daha medeni ve saygılı davranışlarla karşılaşmayı ve insanların bu konuda sadece belirli günlerde değil her zaman farklı kanal ve iletişim araçları vasıtasıyla bilgilendirilmesinin topluma yararı olacağı inancındayım. Bu fırsatı tanıdığımız ve bizim sesimiz olduğunuz için Duru da ben de size çok teşekkür ederiz." diyerek bütün bireyleri daha duyarlı olmaya ve engelli bireylerle empati kurmaya davet ediyor.

Duru, ailesi ile birlikte sık sık eğitici oyunlar oynuyor.

GENÇACI

Yıl: 18
Sayı: 67
2018

KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ ADINA SAHİBİ:
Prof. Dr. Sadettin HÜLAGÜ

5187 SAYILI KANUNA GÖRE SORUMLU YAZI
İŞLERİ MÜDÜRÜ:
Prof. Dr. İlyas Akhisar

YAYIN KOORDİNATÖRÜ:

Yrd. Doç. Dr. Gürsoy
DEĞİRMENCİOĞLU

GENEL YAYIN DANIŞMANI:

Öğr. Gör. H. Fehmi KETENCİ

YAYIN KURULU:

Prof. Dr. Emel Ş. AKCA
Doç. Dr. Selma KOÇ AKGÜL
Doç. Dr. İhsan KARLI
Yrd. Doç. Dr. Betül PAZARBAŞI
Yrd. Doç. Dr. Gürsoy
DEĞİRMENCİOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Göktürk YILDIZ

EDİTÖRLER:

Arş. Gör. Şefika YURDAKUL
Arş. Gör. Dileknur CEYLAN

GÖRSEL YÖNETMEN

Öğr. Gör. H. Fehmi KETENCİ

REDAKSİYON:

Ceren GÜRLEYEN
Dilara KARAASLAN
M. Eren AKPINAR
Ertan ÖZTÜRK
Nurseda GEREK
Fehime TEKBAŞ

SAYFA TASARIMI

Berfin ÜZÜM

SAYFA DÜZENLEME:

Nur Kübra KARABULUT

Yayın Adresi

<http://gencaci.kocaeli.edu.tr/>

<http://kouha.kocaeli.edu.tr>
Tel: 0262 303 18 53

TÜRK FUTBOLUNDA ALTYAPI SORUNUNU ARAŞTIRDIK VE ÇARPICI SONUÇLAR ORTAYA ÇIKTI

Türk Futbolu Kendi Gençlerine Güvenmiyor!

Günümüzde hemen hemen her alanda olduğu gibi futbolda ticarileşmeye başladı. Kar amacı güden futbol kulüpleri yetiştirdikleri genç oyuncuları yüksek ücretlere satma çabasına girdi. Altyapı sistemi yıllardan beri tartışılan Türk kulüpleri ise bu yarışın gerisinde kaldı.

Bariş Yahya Çinçin

Futbol Avrupa'da ve dünyada değişerek ticari bir yapı haline aldı. Sahada büyük mücadeleler veren dünya kulüpleri bu mücadelelerine yayın gelirleri, tesisleşme, altyapı ve transfer savaşlarını da ekledi. Kendi altyapılarından çıkardıkları genç oyuncuları yüksek serbest kalma bedelleri ile satan kulüpler, hem kasalarını doldurdu, hem de dünya çapında konuşulmayı başardı. Uzun zamandan beri futbolcu fabrikasına dönüşen Portekiz'in Porto, Hollanda'nın Ajax, Feyenoord ve Almanya'nın Borussia Dortmund kulüpleri başta olmak üzere birçok kulüp altyapıdan futbolcu çıkarma yarışında dünya kulüplerine öncülük etti.

Futbol ekonomisinde büyük bütçelere sahip olmayan Türk kulüpleri ise altyapı savaşlarından nasibini alamadı. Gerek tesisleşme, gerekse ülke içerisinde altyapılara önem verilmemesinin cezasını çeken Türk kulüpleri, son zamanlarda altyapısından çok az sayıda oyuncu çıkarabildi. Bu oyuncuların büyük bir kısmı ya kayboldu ya da üst liglerde tutunamayarak alt liglerle sözleşme imzaladı. Türk futbolunun lokomotifi diye adlandırılan başta Fenerbahçe, Beşiktaş ve Galatasaray spor kulüpleri de altyapı anlamında başarısız bir grafik sergileyerek diğer Türk kulüpleri ile aynı kaderi paylaştı. 3 büyükler diye anılan İstanbul kulüplerinin altyapılarından sorumlu, çeşitli kademelerde görev yapan hocalarla görüşerek konu hakkında bazı incelemelerde bulunduk. İşte büyük kulüplerin altyapı sorumlularına göre, Türk futbol altyapısının gelişme nedenleri;

Altyapı sorunu hakkında çeşitli değerlendirmelerde bulunan Fenerbahçe U21 Teknik Sorumlusu Şenol Çorlu Türkiye'de şampiyonluğa ve kazanmaya dayalı bir sistemin olması nedeniyle, genç futbolcuların kendini yeterince gösteremediğini aktardı.

“B TAKIM STATÜSÜNE GEÇİLMELİ”

Altyapıdan futbolcu çıkması konusunda B takımların önemine dikkat çeken Çorlu, Türkiye'de böyle bir ligin oluşturulması durumunda altyapıdan daha fazla fut-

bolcu çıkacağını savundu. Tesisleşmenin çok önemli olduğunu fakat tesisleşmenin altyapıdan kesin futbolcu çıkacağı anlamına gelmemesi gerektiğini de belirten Çorlu sözlerini şu şekilde sürdürdü; “Profesyonel kulüplerimizin en önemli sorunu ekonomileri. Çoğu kulüp büyük borçlar altına girmiş durumda. Bizim seviyemizde büyük kulüp diye adlandırılan Avrupa kulüplerinin altyapı tesislerinde, gençlerin kullanabileceği normal ebatlarda en az on tane çim sahalari mevcut. Hatta bir Manchester United altyapısında 30 tane, Chelsea de yine aynı. Manchester City'de 40'a yakın altyapıların kullandığı

sahalar var. En ufak yaş grubundaki çocuklar bile bu sahalardan faydalanabiliyor. Biz ise haftanın belirli günleri suni çimde, belirli günleri gerçek çimde antrenman yapıyoruz bu da tam gelişim sağlamıyor. Fakat sadece tesisin olması da altyapıdan futbolcu çıkacak anlamı taşımaz. Buna uygun yatırımların yapılması, çocuğun akademik eğitiminin de aynı tesis içinde gerçekleştirilmesi lazım. Bu sistem futbolcunun gelişimine daha büyük katkılar sağlayacaktır”

“YABANCI SINIRINA KARŞI DEĞİLİM”

Yabancı sınırlaması karşı olmadığını söyleyen Şenol Çorlu, yabancı transferlerinde kriter uygulanması ve kaliteli yabancı oyuncu alınması gerektiğini belirtti; “Yabancı konusu tartışılan bir konu ben yabancı sayı sınırından yana değilim fakat kaliteli olmasından yanayım. Yabancı geliyorsa kaliteli yabancı gelsin. Türkiye bir futbol çöplüğü değil. İngiltere'de olduğu gibi birçok şart koyabiliriz. Örnek olarak milli takımlarında oynayan oyuncuların Türkiye'de oynatabilmesi şartı getirebilir. Türk çocukların yabancılarla rekabete girmesi için tamamen Türk çocuklarına ait bir rezerv lig oluşturulmalı, bir veya iki yabancı kontenjanı verilebilir. Bu sayede Türk çocuklar yabancılarla rekabet içine girebilecek. Ben inanıyorum ki B takımların oluşması sonrasında kulüpler kendi altyapılarına yöneleceklerdir.”

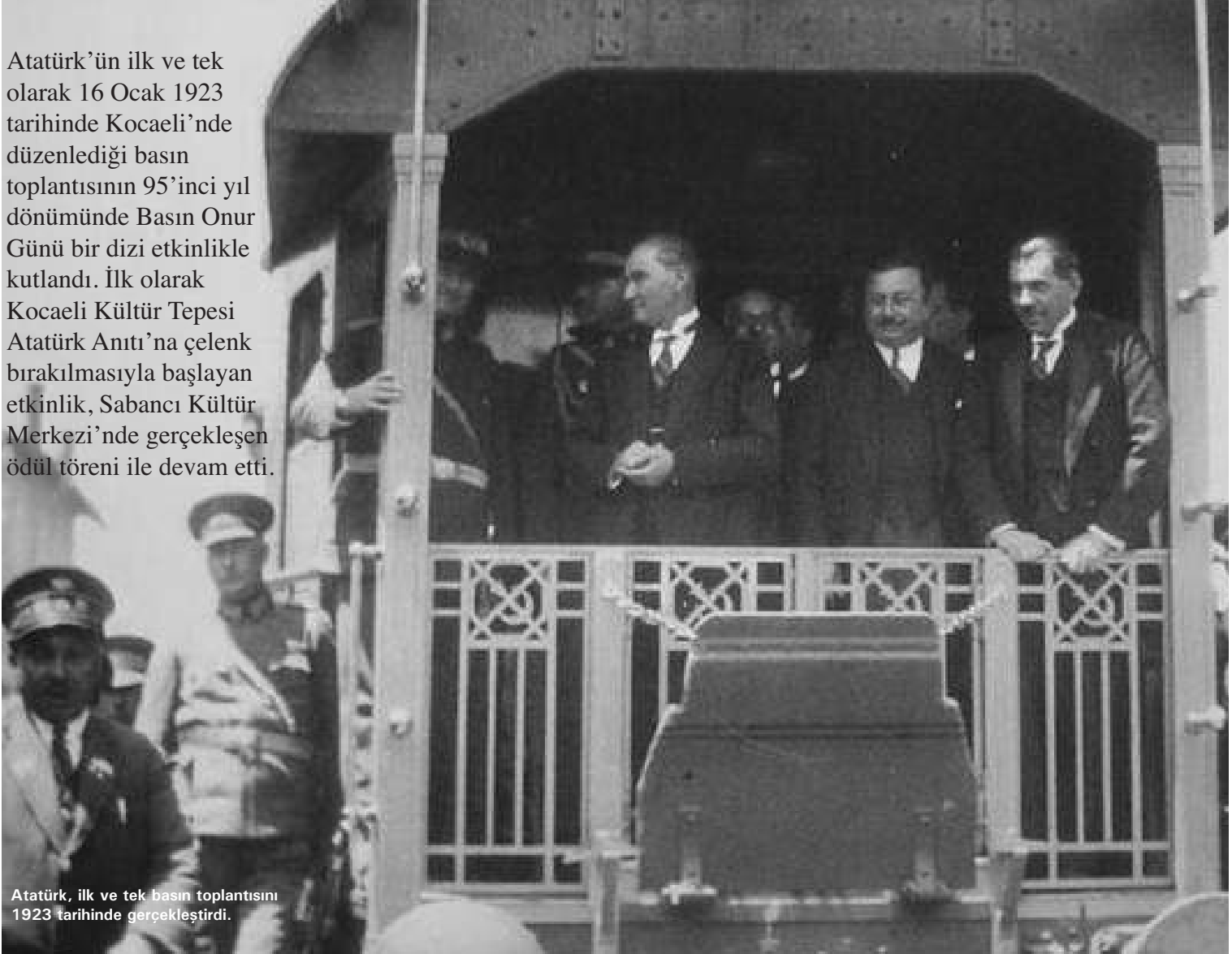
“TÜRKİYE'DE KAZANMAYA DAYALI BİR SİSTEM VAR”

Şenol Çorlu: “Türkiye'de maalesef kazanmak üzere kurulu bir sistem var. Bunu nedende hiçbir teknik adam, hiçbir yönetici, hiçbir kulüp genç futbolculara tecrübesiz olduklarından dolayı şans vermek istemiyorlar. Kaybetmeyi bu tarz bir bahane ile kamuoyuna sürmek istemiyorlar. Bu sebepte genç oyuncuların a takım seviyesinde daha az süre almasını sağladığı içinde genç futbolcular tecrübe kazanamıyorlar. Bu çocukların nerede tecrübe kazanacağını araştırılması gerekiyor. Yabancılarla tanınan hakkın, şansın, sürenin bizim çocuklara da verilmesi gerekir. Biz genç çocuklarımıza kendilerini gösterecekleri seviyede o eşit şansı, süreyi veremiyoruz. Yeni yüzlerin çıkmasını bir şekilde kendi kendimize engelliyoruz.” dedi.

Oğuz Kağan Güçtekin

95 Yıl Önce Bugün: Atatürk İlk ve Tek Basın Toplantısını Yaptı

Atatürk'ün ilk ve tek olarak 16 Ocak 1923 tarihinde Kocaeli'nde düzenlediği basın toplantısının 95'inci yıl dönümünde Basın Onur Günü bir dizi etkinlikle kutlandı. İlk olarak Kocaeli Kültür Tepesi Atatürk Anıtı'na çelenk bırakılmasıyla başlayan etkinlik, Sabancı Kültür Merkezi'nde gerçekleşen ödül töreni ile devam etti.

Atatürk, ilk ve tek basın toplantısını 1923 tarihinde gerçekleştirdi.

Dilara Karaaslan

Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti (KOGACE) tarafından 16 Ocak Basın Onur Günü etkinlikleri kapsamında ödül töreni gerçekleştirildi. Mustafa Kemal'in gazetecilerle buluştuğu ve

Fotoğraf: Toprak Fırat Akçay

Törende konuşma yapan Başbakan Yardımcısı Fikri Işık, törende yer almaktan memnuniyet duyduğunu ifade etti.

Cumhuriyet fikrini dile getirdiği basın toplantısının 95'inci yıl dönümü etkinliklerine, Başbakan Yardımcısı Fikri Işık'ın yanı sıra Kocaeli Valisi Hüseyin Aksoy, Kocaeli Başsavcısı Mehmet Ali Kurt, Kocaeli İl Jandarma Komutanı Osman Aslan, Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Zekeriya Özak, Kartepe Belediye Başkanı Hüseyin Üzülmöz, Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. İlyas Akhisar, KOÜ İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölüm Başkanı Prof. Dr. Emel Şerife Akca, akademisyenler ve gazeteciler yoğun ilgi gösterdi.

KOGACE Başkanı Çetin Gürol yaptığı açılış konuşmasında 16 Ocak tarihinden bahsederek Basın Onur Günü'nün gazetecilik alanındaki önemine değindi. Gürol'un ardından söz alan Başbakan Yardımcısı Fikri Işık gazetecilik mesleğinin insanlarla gerçekler arasında bir yerde durduğunu ifade ederek "Gazetecilik,

bağımsız ve tarafsız demokrasinin olmazsa olmazıdır." şeklinde konuştu.

"KOCAELİ ÖNEMLİ TEKNOLOJİ VE SANAYİ MERKEZLERİNDEN BİRİ"

Törende konuşma yapan Kocaeli Valisi Hüseyin Aksoy, Kocaeli'nin önemli sanayi ve teknoloji merkezlerinden biri olduğunu ifade etti. Aksoy, Cumhuriyet'in kuruluş sürecinde Atatürk'ün basının gücünden yararlanmak için bir basın toplantısı gerçekleştirdiğini söyleyerek "Bu çalışmayı Kocaeli'de yapmış olmasından biz de büyük onur duyuyoruz." diyerek sözlerini noktaladı.

"ATATÜRK ANADOLU BASININA GÜVENİRDİ"

Türkiye Gazeteciler Federasyon Başkanı Yılmaz Karaca ise konuşmasında Atatürk'ün Anadolu

basınına çok güvendiğinin altını çizdi. Karaca konuşmasında, "Ulu Önder, 16 Ocak'ta Kocaeli'ye gelip çok güvendiği Anadolu basınının gazete sahipleri, köşe yazarlarına Cumhuriyetin kurulması yönündeki fikrini açıklamış ve bu konuşma burada kalsın diyerek onlara ne kadar güvendiğini ortaya koymuştur." ifadelerini kullandı.

Yapılan konuşmaların ardından KOGACE tarafından merhum gazeteci Erkan Nigiz anısına bu yıl dördüncüsü düzenlenen Gazetecilik Yarışması Ödülleri sahiplerini buldu.

Ayrıca törende Sabah Gazetesi Köşe Yazarı Yavuz Donat, Habertürk Genel Müdürü Veyis Ateş, Sabah Gazetesi-NTV Yunanistan Temsilcisi Stelyo Berberakis, TRT Spikeri Tijen Karas, TRT Spor Spikeri Erdoğan Arkan ve ATV Spikeri Banu El gibi isimlere de Basın Onur Ödülleri verildi.